

Palántázás, ültetés

A magról való szaporítást vetésnek, a többi növényrész földbe helyezését ültetésnek, illetve *palántázásnak* nevezzük, ezzel is kifejezve a szaporítóanyagok minőségi különbségét, növénytani jellegét. A magot valamikor egyszerűen elszórták a jól-rosszul megmunkált földfelszínre, ahol az a csapadék hatására előbb-utóbb kikelt. A nyugalmi állapotban lévő mag sokkal többet elvisel, mint a nedvdús egyéb növényrészek, melyek közül a tápanyag-raktározásra kialakult gyökerek, hagymák kevésbé, a palánták sokkal érzékenyebbek a kedvezőtlen életfeltételekre.

Az olykor a gyermekre alkalmazott „emberpalánta” kifejezés is érzékelteti a fogalom tartalmát, mely szerint a palánta féltő gondosságot, gondozást igényel hogy

megszokott környezetéből kiszakítva és más környezetbe áthelyezve újra életre kelljen, lendületesen növekedjen, fejlődjön. Ezt szolgálja az edzés és gondos kiszedés, átmeneti tárolás is.

Legnagyobb *veszély* a palánták és egyéb élő növények számára a túlzott *vízvesztés*, mert azt begyökerezésükig alig tudják pótolni. A párologtatás mértéke a hőmérséklettől, a páratartalomtól és a párologtató levélfelület méretétől függ. Legelőnyösebb lenne minden átültetéskor sértetlen gyökérzetű földlabdával felszedni a palántákat és úgy helyezni át új környezetükbe. A palántanevelés főbb időszakait a következő ábra mutatja. (F=Fűtött, H=Hideg, SzF=Szabadföldi)

Hónapok		November	December.	Január	Február	Március	Április	Május
Paprika	F		■					
	H			■				
	SzF				■			
Paradicsom	F		■					
	H			■				
	SzF				■			
Uborka	F		■					
	H			■				
	SzF				■			
Saláta	F	■						
	H			■				
	SzF				■			
Karfiol	F	■						
	H			■				
	SzF				■			
Karlábé	F	■						
	H			■				
	SzF				■			
Káposzta	SzF				■			
Dinnye	SzF					■		
Tök	SzF					■		

(DR: BALÁZS SÁNDOR-DR. FÍLIUS ISTVÁN
Zöldségtermesztés a házikertben)